

Sygn. akt II Ca 41/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt (spr.)
Sędziowie:	SSO Henryk Haak SSO Marian Raszewski
Protokolant:	st. sekr. sąd. Jolanta Bąk

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2016r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa W. S. , S. S. (1) , D. S., A. S. , M. S. (1) , M. S. (2)

przeciwko (...) S.A. w W.

o odszkodowanie z tytułu wypadków komunikacyjnych

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Krotoszynie

z dnia 19 listopada 2015r. sygn. akt I C 94/15

1. oddała apelację,

2. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz:

- powódki W. S. kwotę 1200 zł,
- powoda S. S. (1) kwotę 1200 zł,
- powódki D. S. 300 zł,
- powódki A. S. kwotę 300 zł,
- powoda M. S. (1) 600 zł,
- powoda M. S. (2) kwotę 600 zł

tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

SSO Henryk Haak SSO Wojciech Vogt SSO Marian Raszewski

Dnia 28 kwietnia 2016 roku

II Ca 41/16

UZASADNIENIE

Powodowie W. S., S. S. (1), D. S., A. S., M. S. (1) i M. S. (2) reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika wystąpili do Sądu Rejonowego w Krotoszynie przeciwko (...) Zakładowi (...) w W. z pozwem o zapłatę odpowiednio kwoty 50.000,00 zł, 50.000,00 zł 10.000,00 zł, 10.000,00 zł, 20.000,00 zł i 20.000, 00 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, której doznali w wyniku śmierci syna i brata wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 listopada 2012 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów.

Sąd Rejonowy w Krotoszynie wyrokiem z dnia 19 listopada 2015 r. zasądził od pozwanego (...) S.A. w W.:

- na rzecz powódki W. S. kwotę 50.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22 listopada 2012 r.,
- na rzecz powoda S. S. (1) kwotę 50.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22 listopada 2012 r.,
- na rzecz D. S. kwotę 10.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22 listopada 2012 r.,
- na rzecz A. S. kwotę 10.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22 listopada 2012 r.,
- na rzecz M. S. (1) kwotę 20.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22 listopada 2012 r. ,
- na rzecz M. S. (2) kwotę 20.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22 listopada 2012 r.

i orzekł o kosztach postępowania.

Apelację do tego rozstrzygnięcia złożył pozwany zaskarżając wyrok w części zasądzającej odsetki od wszystkich powodów za okres od dnia 22 listopada 2012 r. do dnia 19 listopada 2015 r., a stanowiące wartość 54.952,23 zł. Zarzucił naruszenie prawa materialnego art. 363, 6, 481 k.c. i naruszenie prawa materialnego – art. 316 k.p.c. przez jego niezastosowanie i przyjęcie, że odsetki należą się od innej daty niż data wyrokowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne i rozważania dokonane przez Sąd Rejonowy i uznaje je za własne. W takiej sytuacji gdy sąd odwoławczy orzeka na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w pierwszej instancji i aprobuje dotychczasowe ustalenia, nie musi ich powtarzać (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., II CSK 18/07, Lex nr 966804; orzeczenie Sadu Najwyższego z dnia 13 grudnia 1935 r., C III 680/34. Zb. Urz. 1936, poz. 379, z dnia 14 lutego 1938 r., C II 21172/37, Przegląd Sądowy 1938, poz. 380 i z dnia 19 listopada 1998 r., III CKN 792/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 83; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006 r., I CSK 147/05).

Skarżący podnosi, że odsetki powinny być zasądzone od chwili wyrokowania. Z art. 481 k.c. wyraźnie wynika, że odsetki należą się za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego. Nie ulega wątpliwości, że wyrok zasądający zadośćuczynienie jest wyrokiem deklaratoryjnym (por. orzeczenie Sądu Najwyższego II CSK 595/13, Lex 1504837).

W wyroku z dnia 18 września 1970 r. Sąd Najwyższy podkreślił, że z charakteru świadczenia w postaci zadośćuczynienia, którego wysokość zależna jest od oceny rozmiaru doznanej krzywdy, ze swojej istoty trudno wymiernej i zależnej od szeregu okoliczności związanych z następstwami uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia wynika, że obowiązek jego niezwłocznego spełnienia powstaje po wezwaniu dłużnika (II PR 257/70, OSN C 1971, z.6, poz. 103). Jest to moment wymagalności świadczenia, które zresztą powstało wcześniej, bo w momencie wyrządzenia szkody. Zobowiązany niespełniając świadczenia w tym terminie dopuszcza się opóźnienia, za które należą się odsetki ustawowe.

Sąd Okręgowy nie podziela poglądu, że w takiej sytuacji odsetki należą się od chwili wyrokowania. Obowiązek zapłaty zadośćuczynienia powstał w chwili wyrządzenia szkody, a opóźnienie w spełnieniu świadczenia od momentu wezwania dłużnika do spełnienia świadczenia. W literaturze broni się pogląd mocniejszy, mówi się mianowicie że w wypadku czynu niedozwolonego zobowiązanie dłużnika powinno być spełnione niezwłocznie, a wynika to z właściwości zobowiązania (por. Marcin Lemkowski, *Odsetki cywilnoprawne*, Warszawa 2007.s, 271 – wówczas odsetki byłyby liczone od dnia szkody).

Także ustalenie wartości szkody według cen z chwili wyrokowania nie uzasadnia zasądzenia odsetek od dnia wyrokowania. Takie podejście pomija zupełnie fakt, że przez pewien czas osoba odpowiedzialna już opóźniała się ze spełnieniem świadczenia odszkodowawczego, być może w innej wysokości – ustalonej według daty wyrządzenia szkody. W niniejszej sprawie nie zostało wykazane aby zadośćuczynienie należne powodce w chwili wyrządzenia szkody miało być niższe niż w chwili wyrokowania.

Mając powyższe na uwadze należało, zgodnie z art. 385 k.p.c., orzec jak w sentencji. O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c.

Henryk Haak Wojciech Vogt Marian Raszewski